

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593352336.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Forresten mener jeg ikke, at det er nok at have hin Sands for store Ting og Drift til at handle og stride for dem, og jeg er langt fra at rose mig selv, fordi min tidlige Ungdom var fyldt med disse Forestillinger og denne Higen; thi der manglede noget Væsenligt. Det var dog, naar Alt kommer til Alt, kun en romantisk Egoisme, og jeg vilde dog i Grunden bruge det Hele til at tjene mig; jeg troede om mig selv, at jeg var saa fuldkommen, saa forudbestemt til lyksalig Storhed, at Aander i Luft, Jord og Hav maatte komme og hjælpe mig, hvis Mennesker ikke vilde, og maaskee troede jeg virkelig mere paa Aanders Bistand end paa Menneskers - jeg kan ikke længer med Tydelighed sætte mig tilbage i den ildfulde, tindrende Tid. Maaskee vilde det ogsaa være nøiagtigere at sige, at jeg troede paa en Blanding af begge Dele, en Slags Areopagus eller hemmelig Ret eller usynligt Selskab, der havde Øie med Alt og i rette Tid vilde give mig Feltraab eller Ordre, saa at jeg kunde følge den dybe Trang, der ved Siden af al Egoisme dog var i mig: til at tjene med Hengivenhed. Men naturligvis vilde jeg ligesom Sct. Christopher kun tjene det Allerstørste.